

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/136/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011170
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123011170.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a Mgr. Jána Odnogu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. februára 2024 prejednal sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. A., trvale bytom Mesto Nitra, prechodne bytom D., Tr. E. F. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v NOO a ÚVTOS v Trenčíne, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 7PP/21/2023 zo dňa 25.09.2023 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného A. B. zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/14/2016 zo dňa 06.05.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/38/2016 zo dňa 21.06.2016 bol A. B. odsúdený pre

- zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) a § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák.,
- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), e) Tr. zák.,
- zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák.,

a to na trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 6PP/23/2018 zo dňa 11.06.2018 bol odsúdený A. B. podmienčne prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody. Bola mu uložená skúšobná doba vo výmere 2 roky a 6 mesiacov s probačným dohľadom a obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť spočívajúca v príkaze nepribližovať sa ku konkrétnym osobám na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti ich obydlií.

Uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 6PP/23/2018 zo dňa 21.02.2022 bolo rozhodnuté, že odsúdený A. B. sa v skúšobnej dobe vyššie uvedeného podmienčného prepustenia neosvedčil, a preto zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok, 3 mesiace a 14 dní vykoná so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, na ktorého výkon nastúpil dňa 15.03.2023 a ktorý má predpokladane vykonať dňa 29.06.2024.

Okrem toho bol A. B. rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/86/2020 zo dňa 19.06.2023 odsúdený pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, na ktorého výkon má predpokladane nastúpiť dňa 29.06.2024 a ktorý po započítaní doby zadržania, výkonu väzby a výkonu

trestu odňatia slobody (od 03.06.2020 do 03.06.2020, od 23.06.2020 do 15.06.2021 a od 15.06.2021 do 15.03.2023) má predpokladane vykonať dňa 16.06.2024.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 7PP/21/2023 zo dňa 25.09.2023 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) bol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. zamietnutý návrh odsúdeného A. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu vyššie uvedených trestov odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť, v ktorej písomných dôvodoch prostredníctvom obhajcu uviedol, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok. Odsúdený musí mať vykonanú zákonom stanovenú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody (formálna podmienka), vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie (materiálna podmienka) a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy po jeho podmiennečnom prepustení (materiálna podmienka). Predpoklad pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného je nevyhnutným pre jeho podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať z hodnotenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Ďalej uviedol, že počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody preukázal polepšenie, a to schopnosťou viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody. Riadne dodržiaval ústavný poriadok, ako aj nariadenia a pokyny príslušníkov ZVJS, nemal problémy v edukačnej oblasti, k trestnej činnosti má kritický postoj a aktívne prejavil snahu o zvyšovanie si spoločenského vedomia zúčastňovaním sa ponúkaných aktivít. Voľný čas trávil aktívne, pravidelnou účasťou na kultúrno-osvetovej činnosti. Je presvedčený, že v jeho prípade je splnená aj druhá materiálna podmienka, t.j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života na slobode a neexistencia príliš veľkého rizika recidívy. V tejto súvislosti poukázal na hodnotenie ústavu, ktorý ho odporučil podmiennečne prepustiť s dohľadom. Uviedol, že počas výkonu trestu bol pracovne zaradený, zodpovedne si plnil všetky svoje pracovné povinnosti, bol hodnotený ako pracovník s dobrou pracovnou morálkou a okrem toho sa zapájal aj do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti, z čoho podľa neho vyplýva, že má dostatočne vybudované pracovné návyky, má predstavu aj o svojej ďalšej práci a vzhľadom k tomu by nemal mať problém nájsť si prácu a udržať si ju aj po prípadnom podmiennečnom prepustení. Ďalej uviedol, že bude bývať u svojho syna, s ktorým je v pravidelnom kontakte. Toto rodinné zázemie so synom, s jeho manželkou a vnukom je pre neho stabilné a motivujúce. Vzhľadom k vybudovanému sociálnemu zázemiu, ako aj pracovným návykom nie je odkázaný na páchanie trestnej činnosti pri zabezpečovaní základných životných potrieb. Vzhľadom na jej takéto správanie počas výkonu trestu, jeho odhodlanie viesť riadny život na slobode a aktívnosť v rozvoji morálno-vôľových vlastností zúčastňovaním sa na odborných aktivitách je presvedčený, že riziko zlyhania je pre podmiennečné prepustenie minimálne, resp. akceptovateľné. Samotné podmiennečné prepustenie je okrem toho, že je to určitá motivácia pre neho ohľadne možného skrátenia trestu, tak je to zároveň aj ochrana spoločnosti jeho ďalším sledovaním počas skúšobnej doby, pred jeho možným negatívnym správaním. Záverom uviedol, že jeho kritický postoj ako k trestnej činnosti, tak aj v spojení s odhodlaním žiť riadny život po podmiennečnom prepustení môže viesť súd k presvedčeniu, že k splneniu druhej materiálnej podmienky v jeho prípade došlo. Jeho odhodlanie viesť riadny život vychádza už aj zo samotného podania návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko si je plne vedomý toho, že do skončenia výkonu mu zostáva aktuálne približne 8 mesiacov, pričom v prípade vyhovenia návrhu na podmiennečné prepustenie mu môže súd uložiť skúšobnú dobu v trvaní až 5 rokov, čo je v záujme ochrany spoločnosti priaznivejšie, pretože to núti nielen jeho, ale všetkých podmiennečne prepustených odsúdených viesť riadny život počas skúšobnej doby, resp. dlhšej doby, ako by bol samotný zvyšok výkonu trestu odňatia slobody pod hrozbou jeho samotného výkonu. Preto navrhol, aby krajský súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že ho podmiennečne prepustí z výkonu trestu odňatia slobody, s určením primeranej skúšobnej doby, s nariadením probačného dohľadu nad ním v primeranej dobe a s uložením primeraných obmedzení a povinností.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku

napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a takto dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktoré mal splnené všetky zákonné podmienky. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom prvého stupňa k priebehu doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmiennečné prepustenie.

Z písomného odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvého stupňa sa zaoberal zákonnými podmienkami pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák.

Možno potom prisvedčiť jeho názoru, že odsúdený v prvom rade spĺňal formálnu podmienku z pohľadu dĺžky doteraz vykonaných trestov odňatia slobody, ako aj bola u neho splnená aj prvá materiálna podmienka spočívajúca v polepšení sa, ktorých nesplnenie inak nenamietala žiadna z procesných strán.

Avšak aj krajský súd preskúmaním veci zistil, že u odsúdeného nebola splnená (posledná) druhá materiálna podmienka spočívajúca v očakávaní vedenia riadneho života na slobode. K tomu krajský súd dodáva, že najmä splnenie či nesplnenie tejto zákonnej podmienky je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. majú konajúce súdy hodnotiť dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne.

Krajský súd považuje v prvom rade za potrebné zdôrazniť, že o výmere trestu, teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného primárne rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane ale zákonodarca ustanovil možnosť predčasného podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i kratším výkonom tohto trestu, než ho uložil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení a pri nadväzujúcom plnení povinností odsúdeného a jeho správaním preukazujúcim polepšenie dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca však neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného (Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť...), ale ponecháva na úvahu súdu na základe dôkazov posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

Krajský súd k tomu ďalej pripomína, že zmyslom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Totiž podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takou okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej minulosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať i doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, vrátane jej početnosti.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa aj krajský súd považuje nápravu odsúdeného za podstatne sťaženú, nakoľko odsúdený je kriminálne narušenejšou osobou so sklonmi k páchaniu rôznorodých trestnej činnosti. Doposiaľ bol celkovo 9-krát súdne trestaný, pričom okrem aktuálne vykonávaných trestov bol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody celkovo 3-krát. Taktiež možno súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že obzvlášť negatívne vyznieva skutočnosť, že odsúdený bol v minulosti dokonca už 2-krát podmiennečne prepustený, a to prvýkrát vo veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/10/2011, z ktorej bol podmiennečne prepustený dňa 21.07.2014 so skúšobnou dobou na 18 mesiacov. V skúšobnej dobe však spáchal ďalšiu trestnú činnosť (v dňoch 12.08.2015 a 14.09.2015), pre ktorú bol uznaný vinným

vo veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/14/2016, v ktorej veci je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody. Osobitne v neprospech odsúdeného čo do zvýšeného rizika jeho recidívy po jeho prepustení na slobodu vyznieva fakt, že trest odňatia slobody, ktorý v súčasnosti vykonáva, mu bol uložený pre skutok (resp. skutky) spáchaný v relatívne krátkom časovom období po prepustení z predchádzajúceho výkonu trestu, a to aj v rámci skúšobnej doby podmiennečného prepustenia. Prepustený bol dňa 21.07.2014 a už v nasledujúcom roku začal páchať trestnú činnosť, pre ktorú vykonáva trest odňatia slobody. Druhý krát bol odsúdený podmiennečne prepustený práve vo veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/14/2016, pričom následne uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 6PP/23/2018 zo dňa 21.02.2022 bolo rozhodnuté o jeho neosvedčení sa v určenej skúšobnej dobe, nakoľko sa v priebehu skúšobnej doby dopustil ďalšej trestnej činnosti, a to skutkom zo dňa 31.05.2020, pre ktorý bol uznaný vinný rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/86/2020 zo dňa 19.06.2023. Z uvedeného potom vyplýva, že na odsúdeného bolo už opakovane pôsobené rôznymi druhmi trestov, vrátane toho najprísnejšieho, teda nepodmiennečného trestu odňatia slobody, ale nemalo to na neho dostatočný výchovný vplyv, keďže trestnej činnosti sa dopúšťal aj naďalej a opakovane a na slobode teda nedokázal viesť riadny život.

Osobu odsúdeného teda možno charakterizovať ako osobu s výraznými sklonmi k páchaniu trestnej činnosti, pričom je zjavné, že z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať snahu o vedenie riadneho života a zmenu svojho správania, avšak tieto nevyužil. Odsúdený spôsobom svojho predchádzajúceho života preukázal, že „len hrozba“ výkonu trestu odňatia slobody nepostačuje na splnenie zákonom predpokladaného účelu trestu a je potrebné na neho pôsobiť práve výkonom trestu odňatia slobody.

Predchádzajúci spôsob života odsúdeného nedáva pre krajský súd dostatočnú záruku, že jeho protiprávne konanie sa už nebude opakovať.

Tiež bolo potrebné v neprospech odsúdeného ešte prihliadnuť aj k tomu, že aktuálne vykonáva trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Záverom krajský súd uvádza, že účelom trestu je najmä ochrana spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti a trest má odrádzať aj ostatných členov spoločnosti od páchania trestných činov. Je tak v záujme dovŕšenia nápravy odsúdeného a splnenia účelu uložených trestov odňatia slobody, aby ich odsúdený aj v celosti vykonal.

Z takto rozvedených dôvodov preto rozhodol krajský súd tak, že sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože nespĺňal dôsledne jednu z troch zákonných podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.